

1873), udarbejdet af Vandbygningdirektør Carlßen. Denne Plan omhandler et Anlæg inden for Bragen, som er et Stenrev, landløst Rev, der ligger lidt Vest for Bolbjerg. Paa dette Sted af Kysten ved man med Sikkerhed, at Grunden er fast og god at bygge paa. Der er kun meget ringe Strøm og som Følge deraf ogsaa meget ringe Sandvandring. Strømmen tager, som det ærede Medlem for Listed Amts 3dje Valgfreds (N. Andersen) ogsaa i Gaar bemærkede, fra Hantholm Retning efter Hirtshals-Bynten. Strømmen løber der med rivende Fart og fører alt det løskrevne Materiel fra Kysten med sig øst efter Hirtshals, hvorimod Farbandet inden for den Vint, inden for hvilken Bragen og Sannæshage ligge, falder mere i No. Som Følge deraf er der ikke den Materialevandring, som paa andre Steder af Kysten. Man ved, at dette Stenrev ligger aldeles paa samme Maade, som det har ligget i Aarhundreder. Hvis der var nogen Tilbøjelighed til Sandvandring, vilde der med Sikkerhed have dannet sig en større Sandbank omkring dette Rev. Man tør altsaa gaa ud fra, at der paa dette Sted kunde bygges noget, som med Sikkerhed kunde siges at ville staa. Jeg tror, at naar man skal til at løse Spørgsmaalet om at skaffe vore Fiskere et sikkert Tilflugtssted, skal man vælge dette Punkt. Man skal, som det ærede Medlem for Listed Amts 3dje Valgfreds antydede, begynde med at omdanne denne Stengrund, Bragen, til et oversøist Rev, saaledes at man der laver en virkelig Beskyttelse, et Sted, hvor man kan søge hen, naar man ikke kan lande paa Kysten. Vi staa jo nemlig endnu — og det vil jeg bede de Herrer lægge Mærke til — akkurat paa det samme Standpunkt, som det vi stod paa, før Ulykken skete den 21de November 1893 med Hensyn til Vandingsforholdene og Tilflugtssteder for de aabne Vaade paa Kysten. Sagen er den, at ingen af disse Fiskeres Vaade kan holde paa Lyborøkanal, selv om denne bliver nok saa behjst og afmærket. Det er det sidste Sted, disse Vaade ville søge, fordi der er langt mere Brænding der paa Revlerne, end der er paa deres egen Kyst, og fordi der ingen Udsigt er til, at deres Liv kan reddes, naar de først ere komne i Ulykke der. Skulde man altsaa tænke paa af rent humane Hensyn at hjælpe disse Fiskere, som skulle ud med aabne Vaade paa Kysten og ikke have noget Sted at søge hen under Paalandsstorm, tror jeg, denne Opgave skal løses her ved Bragen. Der ligger jo her, som jeg har forklaret, et Stenrev 3—4,000 Alen fra Land med dybt Vand imellem, og i Læ af dette Rev vilde Fiskerne kunne søge et Tilflugts-

sted og endogsaa en saa god Dækning, at de ville kunne søge Landgang der indensfor. Der vil man altsaa kunne skabe et Tilflugtssted, hvor de i alt Fald kunne redde Livet, og der vil man kunne skabe en dækket Ankerplads for vore Kuttere fra Frederikshavn, naar de ville forsøge noget Vinterfiskeri i Skagerak, hvad de nu ere forhindrede i, fordi de ikke i Winterdage kunne ligge paa denne aabne Kyst. Jeg vil henstille til den højtærede Indenrigsminister at tage dette Spørgsmaal op først og hurtigt, for at vi ikke skulle risikere at faa en Gentagelse af den Ulykke, der skete 21de November 1893. Først naar vi have gjort det, tror jeg, vi med Rette kunne sige, at vi have løst den humane Side af Spørgsmaalet, nemlig at hjælpe vore Vestkystfiskere. Det er det eneste Sted paa den hele Vestkyst, hvor vi for billige Penge kunne tilvejebringe en dækket Ankerplads, et Tilflugtssted, hvor Fiskerne kunne bjerge Livet. Jeg antager ikke, at det vil koste over 3—400,000 Kr. at omdanne Bragen til at være et oversøist i Stedet for et undersøist Rev. Jeg tror ikke, man behøver at gaa til et saa kostbart Anlæg som Hirtshalsmolen, der er dannet af Betonblokke. Jeg tror, man kunde købe nogle gamle Skibe, sende dem op til Norge og fylde dem med Granit og atter fylde ud mellem disse Stene med Cement, saa det hele bliver en kompakt Masse, og saa slæbe disse Skibe ned, naar Vejrforholdene tillade det, og placere dem paa det Sted, hvor man vil lave denne Dækning. Stenene faa vi jo billig i Norge, hvortil Afstanden kun er 16 Mil, saaledes at man i godt Vejr let kunde komme ned deraf og arbejde. En saadan interimistisk Foranstaltning vilde kunne bringe os ud over de første og største Vanskeligheder, og de Penge vilde i hvert Fald ikke være spildte, fordi denne Foranstaltning vilde give Dækning for et eventuelt senere Anlæg, naar man vilde skride til et saadant i Nærheden af dette Sted, og det vil, som nævnt, være et uvurderligt Gode for vore Kuttere, som nu fiske fra Frederikshavn, idet de allerede nu benytte dette Sted som et foreløbigt Tilflugtssted under opkommende Uvejr. De maa imidlertid, saa snart Vinden kommer op til Nordvest, søge deraf, fordi Løbet indenom ikke er afmærket, og de derfor ikke tør flytte sig om Grunden, hvorimod de, naar Løbet var tilstrækkelig afmærket, kunde søge omkring Grunden og søge Dækning paa den Side af Grunden, som i Øjeblikket laa i Læ for Vinden. Jeg skal derfor tillade mig at henstille, at der allerede i Aar tages op paa Finansloven et Forslag om en Bevilling til at omdanne dette Stenrev Bragen til et oversøist Rev og at tilvejebringe